

Firma Mulder en Zoon

Stuk met een lach en een traan

in drie korte bedrijven

door

ADRIAAN VELLINGA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **FIRMA MULDER EN ZOON** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ADRIAAN VELLINGA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2008 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Geert Mulder - ongeveer 70 jaar, type man die ondanks zijn leeftijd denkt nog volop mee te moeten doen. Duidelijk de baas in huis.

Lena - eveneens ongeveer 70 jaar, vrouw van Geert, die ook altijd heeft meegewerkt in het bedrijf. Lief mens, echter geen onderdanig type.

Henk - ongeveer 30 jaar, zoon van Geert en Lena. Jonge moderne vent.

Els - tussen de 25 en 30 jaar. Vriendin van Henk. Verpleegsterstype. Leuke moderne meid.

Betsy - ongeveer 60 jaar. Werkster van de familie. Hart op de tong. Voor niets en niemand bang.

Gradus - eveneens ongeveer 60 jaar. Knecht bij het bedrijf. Beetje versleten man. Loopt een beetje krom. Aardige vent.

Geertruida - (ongeveer 50 tot 60 jaar) Zus van Lena. Haaibaai van het zuiverste water. Zeer zelfverzekerd en dominant.

Bernhard - (nieuwe) vriend van Geertruida. Onderdanig type, die bij Geertruida helemaal niks te vertellen heeft.

DECOR:

Het hele stuk speelt zich af in de kamer van de familie. De kamer doet eveneens dienst als kantoor. Dat wil zeggen dat er een bureau in de kamer staat met daarop een computer, een telefoon en de nodige paperassen. Duidelijk zichtbaar voor het publiek moet er een raam zijn die op de straat gericht is. Op het toneel een tafel met stoelen. Als er ruimte genoeg is een of twee gemakkelijke stoelen. De verlichting moet op het toneel aan en uit kunnen, zodat ook duidelijk wordt wanneer het bv avond is. Ook zichtbaar vanuit de zaal een (vrij grote) klok, die ook echt loopt. Op het toneel tenminste twee deuren. In ieder geval een aparte deur naar de keuken in een van de zijdecors. De deur van waaruit men van buiten komt kan eventueel ook dienst doen als deur naar de slaapkamers. Verdere inrichting van het toneel naar eigen inzicht en mogelijkheden. Aan het geluid dient ook de nodige aandacht te worden geschonken, omdat de het geluid van o.a. aan- en afrijdende auto's het nodige effect moet hebben. De blauwe zwaailichten in het derde bedrijf, met daarbij het geluid van de twee- en drietonige hoorns, dienen ook achter in de zaal te zien en te horen zijn.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat zit Geert Mulder aan de ontbijttafel. Met krant een broodje etend. Zijn vrouw Lena komt binnen. Geert en Lena beide in vakantie, nette kleding. (klok op 5 over half 8)

Lena: Nou Geert, hoe ver ben je. Heb je de krant zo langzamerhand uit?

Geert: Ach ja ja Lena doe maar kalm aan hoor, onze Henk is er toch nog niet weer. Dus ga nog maar gerust even zitten. Hij komt vanzelf. Alle tijd, alle tijd.

Lena: Waar is die dan, hij weet toch zeker wel dat hij ons zo meteen naar 't station moet brengen hè?

Geert: Ach Lena, natuurlijk weet die jongen dat wel, dat heb je hem de afgelopen weken alle dagen wel minstens drie of vier keer gezegd, of niet soms?

Lena: Ja, dat weet ik ook wel, maar die jongen heeft het ook zo verschrikkelijk druk de laatste tijd, ik zie hem sommige dagen maar amper. Van de vroege morgen tot de late avond is hij op pad.

Geert: Nou moet jij eens even goed naar mij luisteren Lena. Jij wilt toch zeker op vakantie, van mij hoeft dat niet hoor. Ik blijf net zo lief thuis. Ik vermaak mij hier prima.

Lena: Ik dacht dat we daar over uitgepraat waren Geert. Je bent nou zeventig jaar, we zijn al jaren niet op vakantie geweest en onze Henk redt het hier best, heel best zelfs.

Geert: Dat kun jij wel zeggen en dat is misschien ook wel zo, maar ik blijf nog steeds het liefst in de buurt. Als er iets fout gaat spring ik zo in en... ik neem toch mooi nog steeds de telefoontjes aan.

Lena: Dat is zwaar overdreven Geert, de meeste telefoontjes krijgt Henk zelf binnen op zijn mobiel en de komende 10 dagen schakelt hij de huistelefoon ook over naar zijn mobiel, dan is hij helemaal niet aan huis gebonden en kunnen wij rustig op vakantie. Bovendien is Gradus er ook nog.

Geert: *(beetje kregelig)* Is me allemaal niks waard. Je moet de klanten en zeker de nieuwe, rustig vanachter je bureau te woord staan. Vorige week nog belde Jans Kuper, je weet wel die aannemer van Oranjedorp, hij vertelde mij dat hij Henk had gebeld. Maar door het lawaai van de kraan kon hij hem maar amper verstaan en daarom belde hij mij maar weer.

Lena: Ach wat, eerder toen jij zelf nog de hele dag op de kraan zat en ik de telefoontjes aannam vroeg je altijd: Heeft dove Jans ook nog

gebeld, en dan zei je: “die dove kwartel denkt in ’t onweer altijd dat hij op de foto komt, want die heeft de donder nog nooit gehoord.”

Geert: Nou ja, maar ik bedoel eigenlijk dat ik het ook hartstikke mooi vind dat hij zich zo goed kan redden, maar het bedrijf is me nog steeds alles en dat weet jij best. Eerst ik samen met mijn vader en nou onze Henk, zijn naamgenoot, met mij. Het kan toch zeker niet mooier.

Lena: Natuurlijk is dat zo, maar Henk is echt oud en wijs genoeg om de zaak alleen een paar weken draaiende te houden en Gradus is er toch ook nog. Die werkt hier al zolang ik jou ken en die houdt heus wel een oogje in het zeil.

Geert: Hohoho, eens even: tien dagen hebben wij afgesproken, 10 dagen uit en thuis trouwens en geen uur meer! Enne... Gradus is hier maar gewoon knecht en anders niks. en van zaken doen heeft hij al helemaal geen verstand. Bovendien is hij ook de jongste niet meer.

Lena: *(lachend)* Hoor hem, de jongste niet meer. Laat me niet lachen. Toevallig is hij nog wel een jaar of vijftien jonger dan jij hoor en hij werkt nog als een paard.

Geert: *(beetje boos)* Of wou je soms zeggen Lena dat ik dat niet meer doe, he?

Lena: Natuurlijk wel ouwe knorrepot, eet je broodje nou maar op.

Geert: *(kijkt op z'n horloge)* Waar blijft Gradus eigenlijk, de baas z'n centen zijn niet van blik toch? *(op dat moment komt Gradus binnen. Vrolijk)*

Gradus: Goeiemorgen Geert, de eurocenten zijn van koper en goeiemorgen Lena.

Geert en Lena: Goeie morgen Gradus.

Gradus: Zijn jullie er helemaal klaar voor, jullie zien er echt uit als wereldreizigers! Tjonge jonge, dat zal wat worden met jullie twee. *(rommelt bij bureau in papieren)*

Geert: Gradus, ga eens even zitten.

Gradus: Wat? Nou ik heb anders weinig tijd, hoor. Ik heb Henk gisteravond beloofd vanmorgen zo gauw mogelijk te komen helpen ook omdat hij zei dat hij jullie nog even naar het station wilde brengen en het is al zowat kwart voor acht.

Geert: Lena schenk Gradus even een kop koffie in en onze Henk die heeft nog wel even de tijd hoor.

Gradus: Ja, maar als Henk zo weggaat van de bouw om jullie weg te brengen is er niemand meer om de kraan te bedienen en daar zijn ze op de bouw vast niet blij mee. En die opzichter die daar rondloopt is ook niet zo'n gemakkelijke, dat weet jij ook.

Geert: Gradus ga zitten en luister. (*Gradus doet dit*) Luister Gradus, Lena en ik gaan zoals je wel weet een paar dagen naar de Moezel en nou wilde ik jou, in alle vertrouwen overigens, vragen, nou ja, een beetje op Henk te letten.

Gradus: (*verbaasd, terwijl Lena de koffie inschenkt*) Wat, wat bedoel je nou. Die jongen werkt al jaren samen met je in de zaak en in meende tot ieders en zeker jouw volle tevredenheid en nou moet ik, Gradus, na zoveel jaar, nog op hem letten?

Lena: Nou dat ben ik roerend met je eens hoor Gradus. Onze Henk is een volwassen vent en die kan best, heel best zelfs, op zichzelf passen.

Geert: (*beetje nors*) Ik had het tegen Gradus, Lena.

Lena: Oké, oké, moet ik mij stilhouden? Man, stel je alsjeblieft niet zo aan. Die jongen is twee en dertig en zowat op de kraan geboren. Denk jij dat die zich niet kan redden, kom op zeg. (*op dat moment komt Betsy, met een reeds loeiende stofzuiger, luid zingend binnen. (Iets van Op de woelige baren o.i.d.)*)

Betsy: He lui, goeie morgen. Alles pluis in de kombuis?

Geert: Betsy, asjeblieft, zet die straaljager uit en ga asjeblieft nog een poosje terug naar de keuken, ik ben even met Gradus aan 't woord.

Betsy: Ik hoor je niet want dat ding loeit als een straaljager. (*Betsy slaat Gradus op de schouder*) He, ouwe reus, mag je onder werktijd met de baas koffiedrinken?

Geert: (*op harde toon*) Betsy eruit!!!

Betsy: (*zingt onder het weggaan*) Och was ik maar bij moeder thuisgeble-even.

Geert: Dat mens werkt me op de zenuwen met d'r lawaai. Altijd als ik wat wil zeggen komt zij met een hoop lawaai binnen. Ik zal de dag prijzen dat zijn met de Vut gaat. Maar luister Gradus. Ik neem m'n mobiel mee op de boot en als er wat is waarvan je denkt: Dit komt niet goed, dan bel je mij onmiddellijk. Begrepen?

Lena: Nou een lekkere vakantie zal dat worden, als jij de hele dag je mobieltje in de gaten wilt houden. En de hele dag maar kijken of je hem wel aan hebt staan en of je wel ontvangst hebt. Ook lekker voor de andere gasten als jij de hele dag zit te telefoneren.

Gradus: Ik weet niet of dit wel zo'n goed idee is Geert. Geniet toch eens van het leven, man. Wij houden heus de zaak wel draaiende, hoor.

Geert: Ja ja, dat zal wel, maar je bent nog steeds bij mij in dienst en ik heb graag dat je naar mij luistert. (*op dat moment gaat de telefoon. Betsy rent binnen en grijpt voordat Geert erbij kan de telefoon en roept in de telefoon*)

Betsy: Met kraanbedrijf Mulder, wat kan ik voor u doen? *(even stil)* O, ben jij het Henk. Jo, hier komt ie. *(Geert grijpt haar de hoorn uit de hand)*

Geert: Waar blijf je, we moeten weg. - - - -Ja dat weet ik ook wel. *(kijkt even op z'n horloge)*--- Weet je wat hij zei?

Lena en Gradus: Nou...

Geert: Alle tijd pa en als je denkt dat ik niet op tijd ben dan moet Gradus maar even de vrachtauto op de overweg bij het station zetten dan wacht de machinist wel even.

Gradus: Hahaha, soms is het nog net een kwajongen he.

Geert: Dat bedoel ik nou. Een kwajongen, anders niks.

Lena: En Els is er ook nog niet.

Geert: Els, Els? Wat moet die nou weer hier?

Lena: Nou ik denk dat ze ons nog even wil dagzeggen voor dat ze naar 't ziekenhuis gaat en bovendien zal ze haar spullen wel brengen want ze slaapt hier de komende tien dagen.

Geert: O ja? En waarom weet ik daar helemaal niks van? Word ik in zulke dingen niet meer gekend? *(op dat moment gaat weer de telefoon en Betsy rent weer binnen en grijpt de telefoon)*

Betsy: Met kraanbedrijf Mulder, wat kan ik voor u doen? ----- *(Geert kijkt verbijsterd toe)* Ja, ik zal het doorgeven. Zeker. *(tot Gradus op gebiedende toon)* Gradus jij moet onmiddellijk naar de bouw, ze staan met smart op je te wachten.

Gradus: Moet ik soms tegenwoordig ook al naar jou luisteren?

Betsy: Pff, hoor hem. Als ik je vraag 's avonds even bij mij langs te komen, dan luister je maar al te graag. *(Betsy af, Geert en Lena lachen)*

Gradus: *(beetje moeizaam opstaand)* Nou mensen, ik zou zeggen een heel goeie vakantie. Geniet er van. Maak je maar nergens zorgen over. Wij redden het hier heus wel. En voor je het weet ben je er weer. Nou het allerbeste he! *(Gradus af)*

Lena: Bedankt Gradus enne... plaag Betsy niet te veel he.

Geert: Bedankt en je weet wat ik je gezegd heb he?

Gradus: O ja, en als je op de boot stapt, goed kijken waar de reddingsvloepen hangen he, je kunt nooit weten. Nou het beste he. *(Gradus af)*

Geert: O ja vrouw, nog even dit: Is dat nou nodig dat die meid hier al die tijd in huis is? Daar komt toch geen goeds van. Ze kennen elkaar nog maar een jaar. Ze zijn niet verloofd of niks.

Lena: Geert, Geert, Geert, die meid heet Els, gewoon Els en dat weet jij maar al te best en wat is jou geheugen slecht. Als ik jou destijds je zin had gegeven, was je gelijk de eerste avond bij mij blijven slapen.

Geert: Maar dat was heel anders.

Lena: O ja hoor, dat denk ik ook zeker, je zou me niet eens aangeraakt hebben. *(Lena slaat Geert de armen op de nek en zegt)* En toch ben ik nog steeds gek op je hoor! *(op dat moment gaat weer de telefoon en Betsy rent weer binnen en grijpt de telefoon)*

Betsy: Met kraanbedrijf Mulder, wat kan ik voor u doen? Nee, ze zijn nog niet weg, ik zal mevrouw wel even geven... *(geeft de telefoon met de hand op het spreekgedeelte aan Lena en zegt)* Uw zuster uit Uithuizen.

Lena: Hallo Geertuida, Wat leuk dat je ons nog even een goede vakantie komt wensen. ... nee, nee dat vind ik hartstikke leuk. Ja, ja we zitten op Henk te wachten, die brengt ons zo naar 't station. Ja, O, is er nog wat..... Eh, ja ja wat moet ik daar zo gauw op zeggen. Ja, ja dat is zo, dat is zo, maar

Geert: Wat heeft die nou weer. *(Lena gebaart dat hij stil moet zijn)*

Lena: Nou ja, dat moet dan maar, alhoewel onze Henk daar niet zo blij mee zal zijn. Dat begrijp ik ook wel, nou ja, je moet maar zien. Dag Geertruida. *(Lena gaat verslagen zitten en zegt even niks)*

Geert: Wat had die weer te zeuren? Nou kom op!!!

Lena: Eh, nou ja, kijk eh...

Geert: Nou, 't gaat je nogal moeilijk af, geloof ik, daar heb je toch anders ook geen last van, he!

Lena: Geertruida belde om te zeggen dat ze hier een paar dagen met haar nieuwe vriend in huis komt.

Geert: *(op kwade toon)* Wat, en dat terwijl wij er niet zijn. Hoe haalt ze het in haar bolle hersens en bovendien Lena, hoe kun jij dit goedvinden. Wij van huis en je zuster en d'r mooie vriend hier. Het is toch te gek om los te lopen. En wat zal onze Henk hier wel niet van zeggen.

Lena: Rustig nou Geert, kalm asjeblijft!. Wat moest ik zeggen. Ze zei: Toen jullie in de nood zaten hebben ik jullie toch mooi geholpen en nou kun je ook eens wat terugdoen en zijn wij er ook eens uit.

Geert: Wat, ik heb alles toch allang terugbetaald en met een behoorlijke rente ook. En dat weet jij toch ook. Moet ik dan mijn levenlang dankbaarheid blijven tonen. Wat denkt ze wel. En waar willen ze in vredesnaam slapen. Toch niet in ons bed he?

Lena: Ik denk het wel, waar zouden ze anders moeten slapen. Wij hebben geen logeerkamer en Geertuida op de bank lijkt mij ook geen goed idee. *(op dat moment komt Els binnen in verpleegsteruniform met een jasje erover)*

Els: Hallo, lieve mensen, helemaal klaar voor de reis?

Geert: *(een beetje nors en Lena vriendelijk)* Hallo Els.

Lena: O ja, hoor helemaal en we hebben er hartstikke zin in.

Els: Nou mooi en jullie hebben het ook zo echt verdient. Hebt u de pillen voor zeeziekte en zo ook bij u want je kunt nooit weten he. Ook op een boot op de Moezel kun je maar zo, voor dat je het weet, zeeziek worden.

Geert: Ach wat zeeziek, ik heb m'n hele leven zowat op een wiebelende kraan gezeten, denk je dat ik nog zeeziek kan worden. Kom nou toch!

Lena: Nou je kunt nooit weten en ik heb ze in de tas hoor Els. Beter mee als om verlegen. *(op dat moment hoort men een auto snel afremmen en stoppen en rent Betsy weer binnen)*

Betsy: Henk is er hoor. Zal ik de koffers naar de auto sjouwen.

Geert: Nee, dat kan ik zelf nog wel hoor. Blijf maar mooi binnen, wij redden ons wel. *(op dat moment komt Henk, in vuile overall binnen)*

Henk: *(tegen Els)* He schat, was je er al. *(geeft haar kus en zegt dan tegen z'n ouders)* Nou, wereldreizigers, zijn jullie er klaar voor!! Kom op dan. *(tegen Els)* Wacht hier maar even, ik ben er zo weer.

Geert: Nou tot ziens dan maar he. *(loopt af met Henk)*

Lena: Nou Betsy, tot over een dag of tien he. Dag Els, pas goed op Henk he. *(geeft haar een kus en dan tot Betsy)* Loop nog even mee Bets. *(tot Els)* Niet om jou hoor kind, maar ik moet nog even wat aan haar kwijt. *(Lena en Betsy af)*

Els: Echt ontspannen gingen ze niet weg. Volgens mij verzwijgen ze iets voor mij of durven ze mij iets niet te zeggen. Raar eigenlijk, ik kan het normaal toch zo goed met Henk z'n moeder vinden. *(auto rijdt weg)* En ja, z'n vader, die meent het toch ook niet zo slecht. Alleen ziet hij Henk nog altijd als zijn kleine jongen. Hij moest eens weten..... *(Betsy op, hollend, helemaal razend)*

Betsy: Nou moet het toch potverdorie ook niet gekker worden. Ze lijken wel hartstikke gek. En wie draait er weer voor op. Wie kan het weer opknappen? Betsy, want Betsy is overal goed voor. Betsy is niet voor één gat te vangen. Die redt zich er wel mee.

Els: Betsy, Betsy, doe eens even kalm aan. Even dimmen asjeblieft. Of moet ik de dokter soms bellen?

Betsy: Weet je wat Lena me net voor ze bij Henk in de auto stapte nog gauw even in het oor fluisterde: nou!

Els: *(uiterst kalm)* Nee, geen enkel idee.

Betsy: Nou ga er dan maar eens even voor zitten dan zal ik je dat eens even haarfijn uit de doeken doen.

Els: *(gaat rustig zitten en zegt)* Vertel.

Betsy: Zit je goed? Hou je vast: Luister en huiver: Henk z'n tante Geertruida uit Uithuizermeeden met haar nieuwe vriend komen hier een paar dagen logeren.

Els: Wanneer en hoe en eh...

Betsy: Nu... nu, vandaag... offe morgen, offe, weet ik veel...

Els: (*zeer verbaasd*) Wat zeg je daar en dat zeggen ze niet tegen mij. Wat is dit. Maar dit kan toch zo maar niet.

Betsy: Och neem het ze ook maar niet kwalijk Els, ze wisten het zelf ook nog maar net. Net voor dat ze weg moesten belde die oude dragonder uit Uithuizermeeden. Ze durfden het ook niet te weigeren, geloof ik, dat ligt nogal moeilijk met tante Geertruida. (*op dat moment gaat luid de deurbel en Betsy gaat opendoen*)

Els: Ik begrijp hier helemaal niks van, wat heeft dit allemaal te betekenen en wat zal Henk hier wel niet van zeggen..... Nou ja, desnoods gaan we gewoon naar mijn huis. (*de kamerdeur gaat open en Geertruida, met schuin achter haar vriend Bernhard, komen binnen*)

Geertruida: (*liefst in dialect*) Zo daar zijn we dan. (*tot Els*) En wie ben jij, jongedame, ik zie dat je hier niet hoort.

Bernhard: Geertruida, dat kun je zo toch niet zeggen.

Geertruida: O nee? ...Ik zeg hier wat ik wil en ik die hier wat ik wil en jij houdt je mond, begrepen?

Bernhard: Nou ja,

Els: Dag, mevrouw en meneer, ik ben Els, Els Bremer, de vriendin van Henk. (*geeft beiden een hand*)

Geertruida: Zo, zo en waarom weet ik daar niks van? Word ik in zulke dingen niet meer gekend tegenwoordig?

Bernhard: Geertrui...

Geertruida: Zwijg jij, ik heb hier alle recht om te weten hoe de zaken er voor staan. Goed, veel te goed ben ik voor ze geweest.

Betsy: (*komt binnen, ook niet al te vriendelijk*) Nou, zal ik mevrouw en meneer eerst even naar hun kamer brengen, jullie zullen wel moe zijn na zo'n lange reis en dat al zo vroeg in de morgen.

Geertruida: Moe, moe?? Ik ben nooit moe. Als je oud bent dan mag je moe wezen. Bernhard volg. (*Betsy sleept de koffers de kamer uit en Geertruida volgt haar met opgeheven hoofd, Bernhard sjokt er achteraan, Els verbluft achterlatend*)

Els: Het liefst ging ik zo op de loop. Dit is toch niet te geloven. Wat is dit? (*men hoort auto stoppen, Els herkent de auto van Henk*) O, gelukkig daar is Henk al weer. Het zal mij toch echt eens benieuwen wat die van deze situatie vindt.. (*Henk komt binnen, in alle staten*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto